

בזיעת אפס, ואף בדמם, של אלפי יהודים יקרים במשך עשרות בשנים, תוך השקעה אמונית, אנושית ולאומית ללא ליאות, והפכה אותו לעיי חרבות. מאחורי תחפושת דקיקה של פסידו-דמוקרטיה, סימן אתכם כ'מטרה', פיטר כל ראשי מנגנוני הבטחון - ששומו שמים על זאת, העיזו למלא חובתם ולהתריע נגד התוכניות ההרסניות והבלתי-מוצדקות - וחתר בכל כוחו ובכל מאודו להרוס בבריונות את כל הבנוי. שיטותיו אשר בעבר הועמדו לרשות ההגנה על עמנו, שימשו לו כיום נגדכם, אתם אזרחי מדינת ישראל, לשם ריסוקכם כאילו נעשיתם אויבי המדינה, עד כדי כך שאנו שואלים את עצמנו: האם הצלחותיו הצבאיות בעבר היו פרי אסטרטגיה מבריקה, או שמא לא היה בהם אלא סתם אכזריות שהצליחה? בכשרון פוליטי רב, הוא הצליח לשוות לחרבנו מעמד של משימה לאומית נשגבה, כאשר לא היה בה אלא תאוות כח אישית ואינטרסים מפקפקים. אבל הרגע-נא אחיי היקרים. לא אתכם הוא 'סימן', אלא כל היהדות הציונית, המהווה עבורו כתב אישום חי ומתעצם בכל רגע. הלא בניגוד לו, לא נכנענו אנחנו לטרור, ואנו היחידים בארץ זו הדוחים בשאט נפש את איומי הטרור הערבי, הטרור הנורא ביותר שהכיר העולם המודרני. עברנו הרחוק מלמדנו על בעייתו האמיתית: בדומה לשאלו הרודף את דוד עד כדי שגעון, באשר דוד מגלם בעיניו את הדמות שלא נכנעה לא לרע ולא ללחצי הצבור, ובכך מהווה עבור שאלו כתב אישום מהלך, כך במעין שגעון, רודף אתכם ראש הממשלה באשר אתם מגלמים את כל הערכים שהוא רמס בעת האחרונה וחדל לעמוד עליהם, והוא החליט 'לחסל' אתכם באשר הנכם מבינים שהוא אינו מסוגל ואינו רוצה להבין, שהמאבק כיום במזרח התיכון אינו לא פוליטי ולא כלכלי, אלא אמוני וערכי, והוא משתלב במסגרת מה שהקב"ה כינה בתורתו 'מלחמות ה'! לכן הנכם ביחד עם כל מה שאתם מייצגים, כתב אישום מהלך כלפי איש כמותו המתיימר להנהיג את ישראל. הקרבתם את היקר מכל למען העם, שהרי שנים על גבי שנים דמכם נשפך כמים על הארץ, והוא מרוב חולשה אטם את אוזניו משמוע זעקת דלים ורצוצים, וסגר את עיניו מראות ברע ובאכזריות הפוקדת אתכם זה שנים ולא נקף אצבע לנקום ולהציל. הוא הקריב אתכם על מזבח טירוף חולני בלתי-מוסבר.

אבל הפעם הוא רודף אתכם לא רק מפאת היותכם כתב אישום כואב עבורו, אלא בעיקר משום שהוא מעוניין בחיסול הציונות הדתית, באשר היא מגלמת את הרצון העיקש להיאבק למען ה' ולמען עמו וארצו, מתוך אמונה איתנה בה' ובקודשי ישראל, מתוך מוכנות להקרבה – והוכחתם זאת יום-יום – ואת הדרך הזו הוא 'זנח' מזמן, כי היא לא הייתה אף פעם דרכו. הוא, הגבור הצבאי הגדול נכנע לחיות טרף, משוכנע שאי-אפשר

פנייה מקרב לב לכל אחינו בני גוש קטיף ה"ו ששלטון עריצותי הגלה אותם מחבלי ארץ קודשנו שנבנו במו ידיהם בעמל רב¹

אחיי ורעיי היקרים ביותר,

בשעה קשה מנשוא זו עבורכם ועבור כל העם היושב בציון, כאשר הפצע של גירושכם והגלייתכם פעור לפניכם, הנני נחלץ חושים ומפנה אליכם בקשה, משום שחושבני שהנכם מסוגלים להושיט עזרה לעמנו יותר ממה שעמנו מסוגל להושיט לכם. יתכן שכבר למקרא מילות בודדות אלו הנכם שואלים עצמכם האם באמת אני מודע לצערכם שאין לו סוף, למצבכם הבלתי-נסבל של ילדים הרואים הכל הרוס מסביבם, הכל זר ומנוכר, הורים שעדיין לא הספקו לעכל אפילו את עובדת היותם מחוץ למה שהיווה ביתם במשך עשרות בשנים עד אתמול שלשום והיום איננו, של מסגרות תורניות, קהילתיות, חברתיות, עירוניות ועוד שנעלמו בן רגע כאילו לא היו מעולם?

ובכן אחיי ורעיי, נדמה לי שאף אם היום לא נמנית על מגורשים כמותכם, מכל מקום את הטרגדיה שפוקדת אתכם היום מוכרת לי היטב, משום שעברתי כמותה לפני כארבעים שנה. כנער יליד אלג'ירה מצאתי את עצמי מחכה שלושה ימים ושלושה לילות לבד בשדה תעופה מסויים, ומחכה למטוס שיעביר אותי לצרפת, מחשש פרעות הערבים בנו (אין חדש, אתם רואים!), בשעת עצמאותם שהעניק להם דה-גול המצביא הגדול של צרפת שנכנע לטרור ללא כל הצדקה צבאית לפחות (מזכיר לכם משהו?). הואיל-נא לאפשר לי לסמוך על 'עברי' זה כדי להרשות לעצמי לפנות אליכם.

הנכם קרבנות של החלטה אכזרית, מטופשת וחסרת כל הגיון לדעת גדולי המומחים הצבאיים של מדינתנו. איש מבלעדכם אינו מסוגל לחוש את עומק הצער והכאב המסעירים את לבותיכם, אנשים, נשים וטף. הפצע הפעור מדמם ומדמם, גם כאשר אתם נראים רגועים מבחוץ, ומעיינות הדמעה יבשו כבר מרוב דמע ומעייפות נפשית אין-קץ. זה שנה ויותר שהחל להצטייר לנגד עיניכם את התסריט האיום שהתגשם בשבוע שעבר לדאבוננו לעיני כל עם ישראל. יד אכזרית המונעת על ידי איש שבעריצות ובאכזריות אין-קץ, בלב אטום, המשועבד מיוזמתו ומרצונו החופשי למעצמה אבל גם ליצריו, לא חמל על מפעל לתפארת שהקימו

¹ . מכתב זה הוכן על מנת שיופיע ביום שישי בעיתון הצופה. העיתון לא פירסם אותו עדיין, אני מקווה שבסופו של דבר יפרסם אותו. הדברים על דעתי ולא על דעת המוסד השני בו אני עובד.

לו מעט ממה שיש לכם. באופן זה, הנורא של ההרס והפך למנוף לבניין רוחני המתחיל בתקופתנו זו דוקא. ובאופן זה גם תנטרלו בדיוק את כוונותיו ההרסניות והמקיאבליות של ראש הממשלה. גלותכם ממקומכם תיהפך למנוף לגאולה לכל העם, שרבים רבים מבניו לא זכו עד היום לדעת מי אתם, להכיר את המסר עליאי שאתם נושאים בגאווה ועוז, תפיחו תקווה בכל הצעירים, תוכיחו שהסבל לא היה לשווא, אלא יד ה' הפועלת כדי לקרב את הגאולה הרוחנית. קברניטי המדינה השמיטו מתחתיתכם את **הקרקע** של ארץ ישראל, הביאו עליהם את **השמים** של ארץ ישראל: אמונה, אהבה, דבקות, ערכים, מסירות, טהרה, צניעות וכל הטוב שחינוך קלוקל של עשרות בשנים עשק מרוב העם, והביא לכך שהיה נראה לקורבנות חינוך נוראי זה שיש צדק ויושר בביצוע הגירוש הנורא הזה אשר חוויתם על בשרכם. שכל ישוב שנהרס יתיישב בעיר אחת גדולה במדינתנו, יבנה שם מחדש את ישיבתו, מוסדותיו, תלמודי התורה שלו, בתי הספר שלו, ואז השיבה לשטח מצומצם יותר במדינה, תכין את הרוח של מחר, הרוח של הנצח. אחיי, נא אל תתנתקו מרצון הפעם משאר העם בבנייה של ישובים 'מנותקים' פעם נוספת, אף אם בתוך הקו הירוק, אלא הרימו את הכפפה הזו המצפה לאנשים כמותכם, משום שאתם מסוגלים. ואם זאת תעשו, מרירות הנישול והעקירה יפנו מקום לשמחת הבניין הרוחני האיתן, לתקווה בעתיד, לאתגר לילדיכם. כך, כולם יראו ויבינו שקורא הדורות מראש הקדים תרופת עמו למכתכם הנוראה, ויבא יום שביחד עם כל בית ישראל תשובו לבנות הנהרסות, לנטוע הנשמות כי ה' דבר. בנו את עם ה', והקב"ה יקיים עלינו את הבטחתו: 'כה אמר י' א' ביום טהרי אתכם מכל עונותיכם והושבתי את הערים ונבנו החרבות: והארץ הנשמה תעבד תחת אשר היתה שממה לעיני כל עובר: ואמרו הארץ הלזו הנשמה היתה כגן עדן והערים החרבות והנשמות והנהרסות בצורות יסבו: וידעו הגוים אשר ישארו סביבותיכם כי אני ה' בניתי הנהרסות נטעתי הנשמה אני ה' דברתי ועשיתי' (יחזקאל לו).

הרב ד"ר אליהו זייני

ראש ישיבת 'אור וישועה' - חיפה

להמשיך ולהיאבק עוד, ואתם מעיזים להוכיח לו שאינכם נכנעים. באמונתכם, ששום אסון לא יצליח לערער, בבטחונכם בה' ובתורתו ומצוותיו, אתם פשוט 'מוציאים אותו מהכלים'. לכן לא ינוח ולא ישקוט עד שיראה דעותכן מתבוללות בין הדעות המקרינות תבוסה וחולשה במדינה.

לכן, חובה מוטלת כיום עליכם לא לתת לו מאוויו אלו. הוא הרוצה לבטל השפעתכם על כל הצבור. הוא ובנו עשו מעל ליכולתם כדי להשניא אתכם ולהבאיש את רוחכם בעיני העם היושב בציון, ובמשך תקופה ארוכה הצליחו לא מעט בעיקר בזכות תקשורת עויינת, וחולנית בעויינותה. אבל דוקא ברגע שהצליח לבצע את זממו ולעקור אתכם מאדמתכם, מבתיכם, מעולמכם, בה בשעה זו הקב"ה הפך את החלטותיהם האכזריות על פניהם, והאדה והתמיכה לה אתם זוכים בצבור אין להן תקדים. הניצול הציני והמקיאבלי של המשטרה, של הצבא בשם הדמוקרטיה כדי לבצע את הפשע באמצעות למעלה מחמישים אלף חיילים ושוטרים – שבנגוד לרצונם נהפכו לקלגסים ובצעו את המעשה הנבזה, גירושם של שמונת אלפים אזרחים תמימים, ישרים ומאמינים – שינה יחסם של בני עמנו, 'רחמנים בני רחמנים', מן הקצה אל הקצה כלפיכם וכלפי כל מה שנוגע ליהדות. את הגירוש הוא אמצעי לנסות לפגוע בזהות היהודית, באמונה היהודית, בשמירת המצוות, ויעידו על כך הסתתו ואימויו נגד הרבנים זה חודשים.

אבל דרך הנורא מכל שעבר זה עתה עליכם, מתנוצץ אור גדול מאד מאד. ניתנת לכם הזדמנות פז כפי שלא ניתנה מאז קום המדינה, והיא לשוב ולהתחבר רוחנית ופיזית לעם כדי להשיב לו את נכסיו הרוחניים שנעשקו ממנו זה למעלה מחמישים שנה. פרץ ההזדהות עם התורה, עם האמונה החל להתגלות בכל פינה של המדינה ושל העם דוקא למראה הסבל שלכם, למראה המאבק שלכם על מה שדבקתם בו, ארץ קודשנו, ולמראה האמונה שלכם. בפתע פתאום, חדלתם להיות שנואים, והפכתם להיות נערצים. שעה זו היא שעת רצון שאסור בתכלית האיסור להפסיד אותה. עמנו מחכה לכם בכל מקום כדי שתאצילו עליו מעוצמת רוחכם, מאמונתכם, מדבקותכם במטרה, מרוח הקרבתכם.

לשם זה, עליכם להפוך עז למתוק. בואו ושיקמו עצמיכם לא בישובים מבודדים פעם נוספת, אלא בלב העיירות במדינה. על כל התנחלות ועל כל יישוב מגוש קטיף לעבור בתוך עיר אחת בישראל. הקימו שם שכונה משלכם שתהווה התנחלות רוחנית ומגדל אור שיקרין על הסביבה, יחמם את הלבבות מאושר האמונה והתקווה, הראו מסביבכם איך 'שבע יפול צדיק וקם', והראו לכל עמנו את כל טוב ארץ ישראל של מטה ושל מעלה. העם נכסף לזה, מצפה בכליון עיניים למי שיתן